

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 15.03.2000

KOM(2000) 100 endelig

1999/0116 (CNS)

Ændret forslag til

RÅDETS FORORDNING

om oprettelse af "Eurodac" til sammenligning af asylansøgere og visse andre tredjelandstatsborgeres fingeraftryk med henblik på at lette anvendelsen af Dublin-konventionen

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

A. Europa-Parlamentets udtalelse og Kommissionens svar

Den 18. november 1999 vedtog Europa-Parlamentet sin udtalelse om Kommissionens forslag til Rådets forordning om oprettelse af "Eurodac" til sammenligning af fingeraftryk af asylansøgere og visse andre udlændinges fingeraftryk. Parlamentet godkendte Kommissionens forslag med forbehold af en række ændringer. De spørgsmål, som Parlamentets ændringsforslag vedrørte, og Kommissionens svar i hvert enkelt tilfælde gennemgås nedenfor.

- (i) Anvendelse af udtrykket "udlænding" (ændringsforslag 1). Parlamentet mente, at udtrykket "udlænding" har negative konnotationer, og at det bør erstattes af udtrykket "tredjelandstatsborger". Kommissionen har accepteret dette ændringsforslag. Mens udtrykket "udlænding" er neutralt på nogle sprog, er det rigtigt, at det har negative konnotationer på andre. Kommissionen har derfor foretaget de nødvendige ændringer i hele teksten. Desuden er der tilføjet en definition af udtrykket "tredjelandstatsborger" for at gøre det klart, at instrumentets anvendelsesområde omfatter statsløse personer.
- (ii) Titlen: den direkte forbindelse med Dublin-konventionen (ændringsforslag 2). Parlamentet mente, at forordningens titel skulle ændres, så den kom til at indeholde en henvisning til Dublin-konventionen, for at understrege, at Eurodac udelukkende vedrører gennemførelsen af Dublin-konventionen. Kommissionen har accepteret dette ændringsforslag og ændret titlen.
- (iii) Minimumsalderen for optagelse af fingeraftryk (ændringsforslag 3, 5, 8 og 10). Parlamentet mente, at minimumsalderen for optagelse af fingeraftryk af de kategorier af personer, der er omfattet af denne forordning, bør hæves fra 14 til 18. Kommissionen anerkender, at dette er et vigtigt spørgsmål for Parlamentet. Kommissionen har imidlertid ikke accepteret dette ændringsforslag. Kommissionen skal minde om, at der i Rådet var et ønske om en lavere aldersgrænse, ikke en højere. Befolkningsbevægelser, som involverer mennesker, der søger international beskyttelse, omfatter desværre børn, og anvendelsesområdet for instrumenter, der sigter mod at reagere på sådanne bevægelser, må tage hensyn til dette. Det er selvfølgelig helt rimeligt, at der indføres beskyttelsesforanstaltninger for at sikre, at optagelsen af fingeraftryk foregår på en ordentlig måde, og Kommissionen godkender derfor de ændringsforslag fra Parlamentet, som gør det klart, at optagelsen af fingeraftryk skal foregå i overensstemmelse med den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og FN's konvention om barnets rettigheder. Der vil være endnu en mulighed for at overveje reglerne om overførsel af asylansøgere mellem medlemsstaterne, deres anvendelse på børn og indførelsen af særlige beskyttelsesforanstaltninger i forbindelse med de kommende drøftelser om, hvorvidt Dublin-konventionen skal erstattes af en fællesskabsretsakt.

- (iv) Sletning af oplysninger fra den centrale database (ændringsforslag 4, 7, 9 og 11). Parlamentet mente, at oplysningerne om asylansøgere og personer, der pågribes ved den ydre grænse, bør slettes fra den centrale database, når de pågældende har opnået flygtningestatus eller en subsidiær eller supplerende form for beskyttelse eller en anden juridisk status. Kommissionen har accepteret nogle af disse ændringsforslag, men ikke dem alle.

Kommissionen har accepteret Parlamentets ændringsforslag vedrørende oplysninger om anerkendte flygtninge. Artikel 12 i Kommissionens oprindelige forslag var et kompromis. Nogle medlemsstater mente, at der var et problem med mennesker, der er blevet anerkendt som flygtninge i én medlemsstat, og som rejser til en anden medlemsstat og søger asyl der, og de mente, at Dublin-konventionen skulle anvendes i sådanne situationer. Der var en række andre medlemsstater, der ikke var enige i denne analyse. Det blev derfor foreslået, at oplysninger om anerkendte flygtninge skulle blokeres i den centrale enhed, så der kunne indsamles statistiske oplysninger med henblik på at måle fænomenets omfang. Kommissionen foreslår nu, at man griber dette spørgsmål an på en anden måde. Hvis nogle mennesker, der er blevet anerkendt som flygtninge i én medlemsstat, rejser til en anden medlemsstat og søger asyl der, skyldes det formodentlig, at flygtninge ikke har en generel ret til at opholde sig i en anden medlemsstat end den, hvor de blev anerkendt og fik lov til at opholde sig som flygtninge. Kommissionen mener, at der bør rettes op på denne situation ved at medtage flygtninge i anvendelsesområdet for et instrument, der definerer de omstændigheder, hvor en tredjelandsstatsborger, der har lovligt ophold i en medlemsstat, har ret til at tage ophold i en anden medlemsstat. Kommissionen har derfor ændret sit forslag til Eurodac-forordningen ved at lade den tidligere artikel 12 udgå helt og ved at omskrive artikel 7 for at gøre det klart, at oplysninger om anerkendte flygtninge vil blive slettet.

Kommissionen mener ikke, at det ville være hensigtsmæssigt at fastsætte, at oplysninger om asylansøgere skal slettes, så snart de får en eller anden form for juridisk status. Hvis det var tilfældet, ville Eurodac ikke længere omfatte de situationer, hvor en asylansøger får tilladelse til at forblive i landet i en anden egenskab i en kort periode og ved udgangen af perioden flytter til en anden medlemsstat og søger asyl der. Kommissionen skal dog minde om, at den i begrundelsen til sit oprindelige forslag angav, at den mente, det var hensigtsmæssigt at overveje at indføre bestemmelser om sletning før tiden af oplysninger om asylansøgere, der opholder sig i en medlemsstat i længere tid. På nuværende tidspunkt er der ingen fællesskabsregler om længerevarende ophold, men det er nødvendigt at tage spørgsmålet op engang i fremtiden.

Hvad angår personer, der pågribes ved den ydre grænse, indeholder Kommissionens forslag allerede bestemmelser om, at oplysningerne

skal slettes, så snart de pågældende får opholdstilladelse, hvilket i praksis dækker de situationer, som Parlamentet omtaler. (Den definition af opholdstilladelse, som anvendes i denne sammenhæng i henhold til det, der nu er artikel 2, stk. 3, i forordningen, er den temmelig brede definition, der anvendes i Dublin-konventionen, dvs. "enhver tilladelse udstedt af en medlemsstats myndigheder, hvorefter en udlænding kan opholde sig på medlemsstatens område, bortset fra visa og tilladelser til at blive i landet udstedt under behandlingen af en ansøgning om opholdstilladelse eller asyl.) Men for at gøre dette klarere i selve teksten har Kommissionen ændret artikel 10, stk. 2, litra a), i forslaget ved at indsætte en specifik henvisning til mennesker, der opnår indrejsetilladelse som flygtninge eller i medfør af en subsidiær form for beskyttelse.

- (v) Optagelse af fingeraftryk i overensstemmelse med de beskyttelsesforanstaltninger, der er indeholdt i de relevante internationale instrumenter (ændringsforslag 5 og 8). Parlamentet godkendte to ændringsforslag, som bekræftede, at proceduren for optagelse af fingeraftryk skal være i overensstemmelse med de beskyttelsesforanstaltninger, der er indeholdt i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og FN's konvention om barnets rettigheder. Kommissionen har accepteret disse ændringsforslag og ændret artikel 4, stk. 1, og artikel 8, stk. 1, i overensstemmelse hermed.
- (vi) Behovet for en klar overensstemmelse mellem fingeraftrykkene (ændringsforslag 6). Ændringsforslag 6 gør det klart, at der kræves en klar overensstemmelse mellem identiske fingeraftryk og ikke bare identifikation af to sæt fingeraftryk, som ligner hinanden. Kommissionen kan godt acceptere dette princip. Under drøftelserne i Rådet om Kommissionens forslag nåede man til enighed om, at artikel 4, stk. 5, skulle ændres, så det blev klart, at det resultat, der skal sendes til en medlemsstat, enten skal være et "hit" vedrørende en specifik person eller et negativt resultat. Kommissionen mener, at denne ændring imødekommer de ønsker, Parlamentet har givet udtryk for. Kommissionen mener ikke, at den præcise ordlyd i Parlamentets ændringsforslag er hensigtsmæssig, idet det der hedder, at hvis resultaterne af sammenligningen ikke klart viser en autentisk overensstemmelse mellem fingeraftrykkene, indleder den medlemsstat, der har anmodet om sammenligningen, asylproceduren. En sådan formulering tilsidesætter bestemmelserne i selve Dublin-konventionen og kan under visse omstændigheder forhindre, at der kan ske en familiesammenføring, hvilket næppe er Parlamentets hensigt.
- (vii) Forbud mod fremsendelse af oplysninger til tredjelande og andre instanser (ændringsforslag 12). Kommissionen forstår, at dette ændringsforslag skal begrænse videregivelsen af oplysninger i to specifikke tilfælde. I det første tilfælde er formålet at forhindre, at oplysninger sendes til myndighederne i asylansøgerens hjemland, hvilket kunne bringe ansøgeren i fare. I det andet tilfælde er formålet at

forhindre, at oplysninger videregives til andre instanser i en medlemsstat, som ikke beskæftiger sig med gennemførelsen af Dublin-konventionen. Kommissionen er enig i begge disse formål.

Hvad angår videregivelse af oplysninger til tredjelande er der slet ikke tale om det i forordningen, og i betragtning af formålet med Eurodac er det (med én undtagelse, som er omtalt nedenfor) meget svært at forestille sig omstændigheder, hvor Eurodacs oplysninger lovligt kan videregives til et tredjeland i overensstemmelse med den gældende fællesskabsret om beskyttelse af oplysninger. Kommissionen erkender imidlertid, at den tidligere tekst ikke indeholdt bestemmelser, som udtrykkeligt forbød videregivelse af oplysninger til tredjelande, og den har rettet op på dette ved at indsætte et nyt stk. 5 i artikel 14 (tidligere artikel 15). Det indsatte stykke vedrører specifikt én exceptionel situation. Kommissionen har fremsat en henstilling om Rådets med henblik på at give Kommissionen bemyndigelse til at åbne forhandlinger med Republikken Island og Kongeriget Norge vedrørende en aftale om kriterier og mekanismer for fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der indgives i en af De Europæiske Fællesskabers medlemsstater eller i Island eller Norge. Artikel 7 i den aftale, der er indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne¹, omhandler specifikt en sådan ordning, idet det anerkendes, at foranstaltninger vedrørende ansvaret for behandling af asylansøgninger er en ledsageforanstaltning, der skal indføres, når grænserne afskaffes. Da en aftale med Island og Norge formodentlig vil medføre, at Eurodac udvides til også at omfatte disse to stater, tager Kommissionens ændring af artikel 14 i Eurodac-forordningen højde for denne situation.

Hvad angår videregivelse af oplysninger til andre instanser i en medlemsstat anvendes der i lovgivningen om beskyttelse af oplysninger en funktionel, ikke en institutionel fremgangsmåde. Det vil sige, at det specificeres, hvilke formål oplysningerne må anvendes til, og på hvilke betingelser de må anvendes, men det specificeres ikke, hvilke instanser der må bruge dem. Kommissionen skal minde om, at oplysninger i henhold til den gældende fællesskabslovgivning om beskyttelse af oplysninger skal indsamles til udtrykkeligt angivne og legitime formål, samt at senere behandling heraf ikke må være uforenelig med disse formål. Ifølge artikel 1, stk. 3, i Eurodac-forordningen må oplysningerne kun behandles i Eurodac til de i Dublin-konventionens artikel 15, stk. 1, omhandlede formål. Disse bestemmelser giver en reel garanti for, at Eurodac-oplysningerne ikke lovligt kan videregives til en myndighed, som ikke har noget at gøre med gennemførelsen af Dublin-konventionen, og som f.eks. udelukkende tager sig af socialsikrings spørgsmål.

¹ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 35.

B. Ændringsforslag i lyset af den udvikling, der er sket, siden Kommissionen vedtog sit oprindelige forslag

Det har været nødvendigt at foretage en række ændringer i Kommissionens oprindelige forslag på to områder for at tage hensyn til den udvikling, der er sket, siden Kommissionen vedtog sit oprindelige forslag til en Eurodac-forordning den 26. maj 1999:

- (i) Udvalg (artikel 21, tidligere artikel 22). Artikel 22 i Kommissionens oprindelige forslag var baseret på forskriftsproceduren i Rådets afgørelse 87/373/EØF. I bemærkningerne til artikel 22 i begrundelsen anførte Kommissionen, at det muligvis ville blive nødvendigt at tilpasse artiklen, hvis man nåede til enighed om en revision af "komitologiafgørelsen". Den 28. juni 1999 vedtog Rådets afgørelsen om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen (Rådets afgørelse 1999/468/EF). På grundlag heraf besluttede Kommissionen den 20. juli 1999 at ændre alle forslag til lovgivning, som var til behandling i Europa-Parlamentet og Rådet, hvori der var tale om anvendelse af en udvalgsprocedure, og at erstatte den procedure, der indgik i hvert enkelt forslag, med den procedure af samme art, der indgår i afgørelse 1999/468/EF. Generalsekretæren for Kommissionen skrev den 26. juli 1999 til generalsekretæren for Rådet og generalsekretæren for Europa-Parlamentet for at meddele dem denne beslutning. Artiklen om udvalget er blevet ændret i overensstemmelse hermed. Proceduren for vedtagelse af de vigtigste gennemførelsesforanstaltninger i henhold til forordningens artikel 4, stk. 7, er den nye forskriftsprocedure. Med hensyn til udarbejdelse af generelle statistikker i henhold til forordningens artikel 3 er dette ikke en generel foranstaltning, og desuden er de vigtigste regler for udarbejdelse af statistikker nu medtaget i selve forordningen i artikel 3, stk. 3 (se afsnit C(iii) i begrundelsen). Den gennemførelsesbeføjelse, der er omhandlet i artikel 3, stk. 4, er i realiteten en reservebeføjelse. I dette tilfælde skal der oprettes et rådgivende udvalg.
- (ii) Geografisk anvendelsesområde (betragtningerne og artikel 24, tidligere artikel 25). Både Det Forenede Kongerige og Irland har i henhold til artikel 3 i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling meddelt formanden for Rådet, at de ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af Eurodac-forordningen. For klarhedens skyld er der tilføjet en betragtning for at præcisere, at forordningen gælder for disse to medlemsstater. Der er også af tekniske og juridiske grunde foretaget en tilpasning af artikel 24 (tidligere artikel 25) om det geografiske anvendelsesområde, fordi forordningens geografiske anvendelsesområde i betragtning af sagernes nuværende tilstand bør bringes helt på linje med Dublin-konventionens geografiske anvendelsesområde. Mens forordningens geografiske anvendelsesområde i princippet er underlagt artikel 299 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, hedder det i artikel 24, at forordningen ikke finder

anvendelse på de områder, hvor Dublin-konventionen ikke anvendes. Der er også tilføjet en betragtning om Danmarks stilling.

C. Ændringsforslag fra Rådets forhandlinger, som er blevet accepteret af Kommissionen

Den reviderede tekst omfatter en række ændringsforslag, som man er nået til enighed om i Rådet, hvoraf de fleste er af teknisk art:

- (i) Definitioner vedrørende beskyttelse af oplysninger (artikel 2). Kommissionens oprindelige forslag omfattede definitioner af udtrykkene "personoplysninger" og "behandling af personoplysninger", som var identiske med de definitioner, der indgår i direktivet om beskyttelse af oplysninger (direktiv 95/46/EF). Disse definitioner er blevet erstattet af et nyt stk. 2 i artikel 2, hvori det hedder, at de udtryk, der er defineret i artikel 2 i direktiv 95/46/EF, anvendes i den samme betydning i Eurodac-forordningen.
- (ii) Anvendelse af udtrykkene "videregive" og "meddele". I Eurodac-konventionen anvendtes udtrykket "videregive" i forbindelse med overførsel af oplysninger om asylansøgere, og udtrykket "videregivelse af oplysninger" var defineret, så det afspejlede de specifikke regler vedrørende oplysninger om asylansøgere. I Eurodac-protokollen blev udtrykket "meddele" anvendt i forbindelse med oplysninger om personer, der blev pågrebet i forbindelse med ulovlig passage af en eksternt grænse, og personer, der opholdt sig ulovligt på en medlemsstats område, for at afspejle det forhold, at der gjaldt andre regler for behandlingen af oplysninger om disse kategorier af personer. Det har nu været muligt at nå til enighed om kun at anvende ét udtryk – "videregive" – i hele teksten, når der henvises til overførsel af oplysninger, og at lade definitionen af "videregivelse af oplysninger", som tidligere fandtes i artikel 2, stk. 1, litra e), udgå. Dette undergraver på ingen måde de specifikke og forskellige regler, som gælder for hver af de kategorier af personer, som er omfattet af forordningen.
- (iii) Statistikker (artikel 3, stk. 3). Selv om Kommissionen mente, at det var nok at medtage bestemmelser om de statistikker, som skal udarbejdes af den centrale enhed, i gennemførelsesforanstaltningerne, foretrak medlemsstaterne i Rådet at fastsætte en række statistiske krav i selve forordningen. Disse statistikker vil under alle omstændigheder blive et vigtigt element i gennemførelsen af artikel 22 (tidligere artikel 23) om kontrol og evaluering.
- (iv) Specifikation af, hvilke fingre der skal tages fingeraftryk af (artikel 4, stk. 1, artikel 8, stk. 1 og artikel 11, stk. 2). Kommissionen mente, at det var nok at medtage bestemmelser om dette spørgsmål i gennemførelsesforanstaltningerne, men medlemsstaterne gav i Rådet udtryk for, at de foretrak at medtage bestemmelser herom i selve forordningen. Artikel 4, stk. 1, og artikel 8, stk. 1, er derfor blevet ændret, og der er indsat et nyt stk. 2 i artikel 11.

- (v) Resultaterne af en sammenligning af fingeraftryk (artikel 4, stk. 5). Forordningens oprindelige tekst fulgte ordlyden i den fastfrosne tekst til Eurodac-konventionen, idet den henviste til oplysninger, der "efter den centrale enheds opfattelse ligner så meget, at de må anses for at svare til de fingeraftryk, som medlemsstaten har fremsendt." Man er nu nået til enighed om, at teknologien er så veludviklet, at teksten kan tilpasses, så man henviser til et "hit", der i artikel 2 er defineret som overensstemmelse på et eller flere punkter i forbindelse med oplysninger om en bestemt person. Denne ændring er i overensstemmelse med Parlamentets ændringsforslag 6 (se punkt A (vi) ovenfor).
- (vi) Krydshenvisninger i artikel 9, stk. 2, og artikel 11, stk. 3, til proceduren i artikel 4. Kommissionen har gjort disse krydshenvisninger mere præcise.
- (vii) Sletning af oplysninger og tilintetgørelse af databærere i forbindelse med personer, der opholder sig ulovligt i en medlemsstat (artikel 11, stk. 4). For at sikre den nødvendige konsekvens og fuldstændighed indeholder teksten nu udtrykkelige bestemmelser om både sletning af oplysninger om personer, der opholder sig ulovligt på en medlemsstats område, og om tilintetgørelse af de databærere, der er blevet anvendt til videregivelse af disse oplysninger til den centrale enhed.
- (viii) Erstatningsansvar (artikel 16, stk. 1, tidligere artikel 17, stk. 1). Ordene "hvad enten denne er af fysisk eller moralsk art" er udeladt, da de ikke optræder i den tilsvarende bestemmelse i direktiv 95/46/EF. I det sidste punktum er "kan ... fritages" ændret til "fritages", så forordningen fastsætter en klar regel.
- (ix) Information, der skal gives til den registrerede (artikel 17, stk. 1, tidligere artikel 18, stk. 1). Dette stykke er omskrevet for at skabe størst mulig overensstemmelse med artikel 10 og 11 i direktiv 95/46/EF.
- (x) Sekretariatet for den fælles tilsynsmyndighed (artikel 19, stk. 7). Den 14. juli 1999 vedtog Kommissionen et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Det Europæiske Fællesskabs institutioner og organer og om fri udveksling af sådanne oplysninger (KOM(1999) 337 endelig udg.). Med denne forordning, som er baseret på artikel 286 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, oprettes der i overensstemmelse med traktaten en kontrolinstans for databeskyttelse i Fællesskabets institutioner. Når denne instans er oprettet, skal den overvåge behandlingen af personoplysninger i Eurodacs centrale enhed. Men hvis Eurodac begynder sit arbejde inden da, oprettes der i henhold til artikel 19 (tidligere artikel 20) i Eurodac-forordningen et fælles tilsynsorgan på midlertidig basis. Der er tilføjet et punktum til artiklens stk. 7 for at indføre en bestemmelse om et sekretariat for den fælles tilsynsmyndighed.

- (xi) Udgifter (artikel 20, tidligere artikel 21). For at undgå enhver tvivl er stk. 1 i den tilsvarende bestemmelse i den fastfrosne konventionstekst blevet indsat igen. Det gøres således klart, at udgifterne til den centrale enhed afholdes over EF-budgettet.
- (xii) Sanktioner (artikel 23, tidligere artikel 24). Der er visse af Rådets ændringsforslag til denne artikel, som Kommissionen ikke kan acceptere, men den kan godt acceptere, at sanktionerne specifikt skal vedrøre anvendelsen af de oplysninger, der er registreret i den centrale database, i strid med formålet med Eurodac.

D. Ændringsforslag fra Rådet, som ikke er medtaget i Kommissionens ændrede forslag

Kommissionen kan ikke godkende tre af de ændringsforslag, som Rådet har fremsat til Eurodac-forordningen:

- (i) Sletning af udtrykket "unionsborgerskab" (artikel 7 og 10). Rådet har modsat sig anvendelsen af udtrykket "unionsborgerskab" og foretrækker udtrykket "statsborgerskab i en af medlemsstaterne", for det første med den begrundelse, at unionsborgerskab ikke er et klart juridisk begreb, og for det andet med den begrundelse, at det undergraver begrebet statsborger i en af medlemsstaterne. Som svar på det første punkt skal Kommissionen minde om bestemmelserne i artikel 17 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab. Som svar på det andet problem kan Kommissionen ganske enkelt ikke godtage, at en henvisning til "unionsborgerskab" i Eurodac-forordningen på nogen måde vil undergrave begrebet nationalt statsborgerskab.
- (ii) Gennemførelsesbeføjelser (artikel 21, tidligere artikel 22). Rådet foreslår, at de vigtigste gennemførelsesbeføjelser i forbindelse med Eurodac-forordningen forbeholdes Rådet selv, i stedet for at delegeres til Kommissionen. Kommissionen mener, at den begrundelse, som Rådet giver for dette, er helt utilstrækkelig. Kommissionen har noteret sig, at hvis Rådet beholder gennemførelsesbeføjelserne, vil det påvirke både Kommissionens og Parlamentets rolle. Parlamentet vil miste den ret til at blive holdt underrettet, som den har i henhold til artikel 7 i den nye komitologiafgørelse (Rådets afgørelse 1999/468/EF). Kommissionen har også noteret sig, at der i det tilfælde, der bedst kan sammenlignes med denne sag, nemlig Toldinformationssystemet, blev anvendt en forskriftsudvalgsprocedure. Kommissionen har derfor tilkendegivet, at den vil fremsætte en erklæring om, at:

"Kommissionen mener, at artikel 22, ifølge hvilken Rådet i realiteten forbeholder sig selv næsten alle gennemførelsesbeføjelserne i stedet for at tillægge dem Kommissionen, ikke er behørigt begrundet som krævet i artikel 1 i afgørelse 1999/468/EF, og at den derfor hverken stemmer overens med de principper og regler, som Rådet har fastsat i henhold til artikel 202 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

eller med Rådets hidtidige behandling af tilsvarende sager. Kommissionen forbeholder sig derfor alle sine rettigheder i henhold til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab. Kommissionen mener desuden, at artikel 22 udgør en væsentlig ændring af Kommissionens oprindelige forslag, og Europa-Parlamentet skal derfor høres igen."

- (iii) Sanktioner (artikel 23, tidligere artikel 24). Rådet foreslår, at denne artikel erstattes af følgende ordlyd, der er taget fra den fastfrosne tekst til Eurodac-konventionen: "Medlemsstaterne sikrer, at der pålægges passende sanktioner, hvis oplysninger, der er registreret i den centrale database, anvendes i strid med formålet med Eurodac, jf. artikel 1, stk. 1". Kommissionen er enig i, at sanktionerne skal stå i direkte forbindelse med anvendelsen af oplysninger, der er registreret i den centrale database, i strid med formålet med Eurodac, men den har tre problemer med den foreslåede tekst. For det første er den anvendte ordlyd ikke hensigtsmæssig i en bindende fællesskabsforordning. For det andet er det beklageligt, at Rådet ønsker at slette henvisningen til, at sanktionerne skal være effektive, stå i forhold til overtrædelsen og virke afskrækkende, da Domstolens retspraksis er klar på dette område. For det tredje er det beklageligt, at Rådet ønsker at fjerne pligten til at underrette Kommissionen om de relevante nationale regler vedrørende sanktioner, da Kommissionen jo er "traktaternes vogter".

Kommissionen har derfor tilkendegivet, at den vil fremsætte følgende erklæring:

"Kommissionen skal minde medlemsstaterne om, at de sanktioner, som de i henhold til artikel 25 skal pålægge, ifølge Domstolens retspraksis skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have en afskrækkende virkning.

Kommissionen skal minde om, at Kommissionen i henhold til artikel 211 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab skal drage omsorg for gennemførelsen af traktatens bestemmelser og af de bestemmelser, der med hjemmel i denne træffes af institutionerne, og at den i henhold til traktatens artikel 284 med henblik på gennemførelsen af de opgaver, der er overdraget den, har ret til at indhente alle de nødvendige oplysninger. I denne sammenhæng mener Kommissionen, at medlemsstaterne er nødt til at meddele Kommissionen, hvilke proceduremæssige og materielle foranstaltninger de træffer i henhold til artikel 25."

Ændret forslag til

RÅDETS FORORDNING

om oprettelse af "Eurodac" til sammenligning af asylansøgere og visse andre tredjelandstatsborgeres fingeraftryk med henblik på at lette anvendelsen af Dublin-konventionen

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 63, nr. 1, litra a),

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet², og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Medlemsstaterne har ratificeret Genève-konventionen om flygtnings retsstilling af 28. juli 1951 som ændret ved New York-protokollen af 31. januar 1967.
- (2) Medlemsstaterne har indgået konventionen om fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der indgives i en af De Europæiske Fællesskabers medlemsstater, undertegnet i Dublin den 15. juni 1990³ (i det følgende benævnt "Dublin-konventionen").
- (3) Med henblik på anvendelsen af Dublin-konventionen er det nødvendigt at fastslå asylansøgenes identitet og identiteten af personer, der pågribes i forbindelse med ulovlig passage af Fællesskabets ydre grænser. Med henblik på en effektiv anvendelse af Dublin-konventionen, særlig artikel 10, stk. 1, litra c) og e), er det ligeledes ønskeligt, at hver medlemsstat kan kontrollere, om en tredjelandstatsborger, der opholder sig ulovligt på dens område, har søgt asyl i en anden medlemsstat.
- (4) Fingeraftryk er et vigtigt element, når de pågældendes nøjagtige identitet skal fastslås. Det er derfor nødvendigt at oprette et system til sammenligning af deres fingeraftryksoplysninger.
- (5) Til det formål er det nødvendigt at oprette et system benævnt "Eurodac", som består af en central enhed, der skal oprettes i Kommissionen, og som skal drive en central edb-database med fingeraftryksoplysninger, samt de elektroniske midler til videregivelse mellem medlemsstaterne og den centrale database.

¹ EFT C

² EFT C

³ EFT C 254 af 19.8.1997, s. 1.

- (6) Det er også nødvendigt at pålægge medlemsstaterne straks at optage fingeraftrykkene af alle asylansøgere samt af alle tredjelandstatsborgere, der pågribes i forbindelse med ulovlig passage af en medlemsstats ydre grænse, hvis de er fyldt 14 år.
- (7) Det er nødvendigt at fastsætte præcise regler for videregivelsen af disse fingeraftryksoplysninger til den centrale enhed, registreringen af disse fingeraftryksoplysninger og andre relevante oplysninger i den centrale database, opbevaring af oplysningerne, sammenligning af oplysningerne med andre fingeraftryksoplysninger, videregivelse af resultaterne af sammenligningen og blokering og sletning af de registrerede oplysninger; disse regler kan være forskellige for, og bør være specielt tilpasset til, de enkelte kategorier af tredjelandstatsborgere.
- (8) Tredjelandstatsborgere, der har søgt asyl i én medlemsstat, kan i mange år have mulighed for at søge asyl i en anden medlemsstat; den periode, som den centrale enhed højst bør opbevare fingeraftryksoplysningerne i, bør derfor være temmelig lang. Da de fleste tredjelandstatsborgere, som har opholdt sig i Fællesskabet i adskillige år, vil have opnået fast status eller endog unionsborgerskab inden for denne periode, bør en periode på ti år for opbevaring af fingeraftryksoplysninger anses for rimelig.
- (9) Opbevaringsperioden bør være kortere i visse situationer, hvor der ikke er behov for at opbevare fingeraftryksoplysningerne så længe; fingeraftryksoplysningerne bør slettes øjeblikkeligt, når en tredjelandstatsborger opnår unionsborgerskab eller får indrejsetilladelse som flygtning.
- (10) Det er nødvendigt helt klart at fastlægge det ansvar, der påhviler henholdsvis Kommissionen for så vidt angår den centrale enhed og medlemsstaterne for så vidt angår anvendelsen af oplysninger, datasikkerhed samt adgang til og berigtigelse af de registrerede oplysninger.
- (11) Fællesskabets ansvar uden for kontraktforhold i forbindelse med anvendelsen af Eurodac-systemet vil være underlagt de relevante bestemmelser i traktaten; det er derfor nødvendigt at fastsætte specifikke regler for medlemsstaternes ansvar uden for kontraktforhold i forbindelse med anvendelsen af systemet.
- (12) I overensstemmelse med principperne om nærhed og proportionalitet, jf. traktatens artikel 5, kan målene for de påtænkte foranstaltninger, nemlig at der i Kommissionen oprettes et system til sammenligning af fingeraftryksoplysninger til støtte for gennemførelsen af Fællesskabets asylpolitik, ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor bedre gennemføres på fællesskabsplan. Forordningen omfatter kun, hvad der er strengt nødvendigt for at nå disse mål, og er ikke mere vidtgående, end hvad der kræves hertil.
- (13) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af

personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger⁴ bør finde anvendelse på medlemsstaternes behandling af personoplysninger inden for rammerne af Eurodac-systemet.

- (14) Efter traktatens artikel 286 finder direktiv 95/46/EF også anvendelse på Fællesskabets institutioner og organer. Da den centrale enhed oprettes i Kommissionen, finder dette direktiv anvendelse på denne enheds behandling af personoplysninger.
- (15) Principperne i direktiv 95/46/EF om beskyttelse af fysiske personers rettigheder og frihedsrettigheder, især retten til privatlivets fred, i forbindelse med behandling af personoplysninger bør suppleres eller præciseres, navnlig for så vidt angår visse sektorer.
- (16) Da de foranstaltninger, der er nødvendige for gennemførelsen af artikel 4, stk. 7, i denne forordning, er generelle foranstaltninger som omhandlet i artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁵, skal de vedtages efter forskriftsproceduren i afgørelsens artikel 5.
- (17) I henhold til artikel 2 i afgørelse 1999/468/EF skal gennemførelsesforanstaltningerne til artikel 3, stk. 4, i denne forordning vedtages efter rådgivningsproceduren i afgørelsens artikel 3.
- (18) Eurodacs virke bør overvåges og evalueres.
- (19) Medlemsstaterne bør indføre en sanktionsordning for overtrædelser af denne forordning.
- (20) Denne forordning gælder for Det Forenede Kongerige og Irland i henhold til de meddelelser, de har fremsendt i overensstemmelse med artikel 3 i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.
- (21) Danmark deltager i henhold til artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, ikke i vedtagelsen af denne forordning, og forordningen er derfor ikke bindende for og finder ikke anvendelse i Danmark.
- (22) Denne forordnings geografiske anvendelsesområde bør begrænses, således at det svarer til det geografiske anvendelsesområde for Dublin-konventionen.
- (23) Denne forordning bør træde i kraft på datoen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, så den kan tjene som retsgrundlag for de gennemførelsesbestemmelser, som er påkrævede, for at forordningen

⁴ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

⁵ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

hurtigt kan anvendes, og for at medlemsstaterne og Kommissionen kan indføre de nødvendige tekniske arrangementer. Det bør derfor pålægges Kommissionen at kontrollere, at disse betingelser er opfyldt -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Kapitel I - Almindelige bestemmelser

Artikel 1

Formålet med "Eurodac"

1. Der oprettes et system, benævnt "Eurodac", hvis formål er at lette fastsættelsen af, hvilken medlemsstat der i henhold til Dublin-konventionen er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der indgives i en medlemsstat, samt på anden måde lette anvendelsen af Dublin-konventionen på de betingelser, der er fastsat i denne forordning.
2. Eurodac omfatter:
 - a) den centrale enhed, der er omhandlet i artikel 3
 - b) en central elektronisk database, hvori de oplysninger, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, artikel 8, stk. 2, og artikel 11, stk. 2, behandles med henblik på sammenligning af fingeraftryksoplysninger om asylansøgere og om de i artikel 8, stk. 1, og artikel 11, stk. 1, omhandlede kategorier af tredjelandstatsborgere
 - c) midler til videregivelse af oplysninger mellem medlemsstaterne og den centrale database.

De regler, der gælder for Eurodac, finder ligeledes anvendelse på de operationer, som medlemsstaterne foretager fra videregivelsen af oplysninger til den centrale enhed, indtil der gøres brug af resultaterne af sammenligningen.

3. Uden at dette i øvrigt berører oprindelsesmedlemsstatens anvendelse af oplysninger, som er bestemt til Eurodac, i databaser oprettet i henhold til denne medlemsstats nationale ret, må fingeraftryksoplysninger og andre personoplysninger kun behandles i Eurodac til de i Dublin-konventionens artikel 15, stk. 1, omhandlede formål.

Artikel 2

Definitioner

1. I denne forordning forstås ved:
 - a) "Dublin-konventionen": konventionen om fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der indgives i en af De Europæiske Fællesskabers medlemsstater, undertegnet i Dublin den 15. juni 1990

- b) "asylansøger": en tredjelandsstatsborger, der har indgivet en asylansøgning, eller på hvis vegne en sådan ansøgning er indgivet
 - c) "oprindelsesmedlemsstat":
 - i) med hensyn til en asylansøger eller en person, som er omfattet af artikel 11, den medlemsstat, der videregiver personoplysningerne til den centrale enhed og modtager resultaterne af sammenligningen
 - ii) med hensyn til en person, som er omfattet af artikel 8, den medlemsstat, der videregiver personoplysningerne til den centrale enhed
 - d) "tredjelandsstatsborger": enhver person, der ikke er unionsborger som omhandlet i artikel 17, stk. 1, i EF-traktaten, uanset om den pågældende er statsborger i et tredjeland eller en statsløs person
 - e) "flygtning": en person, der er anerkendt som flygtning i overensstemmelse med Genève-konventionen om flygtninges retsstilling af 28. juli 1951 som ændret ved New York-protokollen af 31. januar 1967
 - f) "hit": den centrale enheds konstatering af, at der ved sammenligning på et eller flere punkter er overensstemmelse mellem de fingeraftryksoplysninger, der er registreret i den centrale edb-database, og de fingeraftryk, en medlemsstat har videregivet vedrørende en person, jf. dog medlemsstaternes forpligtelse til omgående at kontrollere resultaterne af sammenligningen.
2. De udtryk, der er defineret i artikel 2 i direktiv 95/46/EF, anvendes i den samme betydning i nærværende forordning
 3. Medmindre andet er fastsat, anvendes de udtryk, der er defineret i artikel 1 i Dublin-konventionen, i samme betydning i nærværende forordning.

Artikel 3

Den centrale enhed

1. Der oprettes en central enhed i Kommissionen, der på medlemsstaternes vegne er ansvarlig for driften af den centrale database, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra b). Den centrale enhed udstyres med et edb-system til identifikation af fingeraftryk.
2. Den centrale enheds behandling af oplysninger om asylansøgere, personer, der er omfattet af artikel 8, og personer, der er omfattet af artikel 11, sker på oprindelsesmedlemsstatens vegne.
3. Den centrale enhed udarbejder hvert kvartal en statistik over sit arbejde med angivelse af:
 - a) antallet af videregivne datasæt om asylansøgere og de personer, der er omfattet af artikel 8, stk. 1, og artikel 11, stk. 1

- b) antallet af hits med hensyn til asylansøgere, der har indgivet asylansøgning i en anden medlemsstat
- c) antallet af hits med hensyn til personer, der er omfattet af artikel 8, stk. 1, og som på et senere tidspunkt har indgivet asylansøgning
- d) antallet af hits med hensyn til personer, der er omfattet af artikel 11, stk. 1, og som på et tidligere tidspunkt har indgivet asylansøgning i en anden medlemsstat
- e) antallet af fingeraftryksoplysninger, som den centrale enhed har måttet anmode om at få udleveret på ny, fordi de fingeraftryksoplysninger, der oprindeligt blev videregivet, ikke egnede sig til en sammenligning i edb-systemet til identifikation af fingeraftryk.

Ved udgangen af hvert år opstilles der en statistik, der sammenfatter de kvartalsstatistikker, som Eurodac har udarbejdet, siden den indledte sit virke, med angivelse af, hvor mange hits der har været for de personer, der er nævnt i henholdsvis litra b), c) og d), i første afsnit.

Statistikken skal indeholde særskilte angivelser for hver enkelt medlemsstat.

- 4. Den centrale enhed kan efter proceduren i artikel 21, i stk. 4, pålægges at udføre visse andre statistiske opgaver på grundlag af de oplysninger, som den centrale enhed behandler.

Kapitel II - Asylansøgere

Artikel 4

Indsamling, videregivelse og sammenligning af fingeraftryk

- 1. Medlemsstaterne optager omgående fingeraftryk af samtlige fingre af alle asylansøgere, der er fyldt 14 år, og videregiver straks de i artikel 5, stk. 1, litra a)-f), omhandlede oplysninger til den centrale enhed.

Proceduren for optagelse af fingeraftryk fastlægges efter den pågældende medlemsstats nationale praksis og i overensstemmelse med de beskyttelsesforanstaltninger, der er fastlagt i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og i De Forenede Nationers konvention om barnets rettigheder.

- 2. De i artikel 5, stk. 1, omhandlede oplysninger registreres omgående i den centrale database af den centrale enhed, eller hvis de tekniske betingelser herfor er opfyldt, direkte af oprindelsesmedlemsstaten.
- 3. De i artikel 5, stk. 1, litra b), omhandlede fingeraftryksoplysninger, som videregives af en medlemsstat, sammenlignes i den centrale enhed med de fingeraftryksoplysninger, der er videregivet af andre medlemsstater, og som allerede er lagret i den centrale database.

4. Den centrale enhed sørger på anmodning af en medlemsstat for, at den i stk. 3 omhandlede sammenligning ud over fingeraftryksoplysninger fra andre medlemsstater også omfatter oplysninger, som den pågældende medlemsstat selv tidligere har videregivet.
5. Den centrale enhed videregiver straks hittet eller det negative resultat af sammenligningen til oprindelsesmedlemsstaten. Hvis der er tale om et hit, skal den centrale enhed for alle datasæt, der svarer til hittet, videregive de oplysninger, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1; de oplysninger, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, litra b), videregives dog kun, hvis de lå til grund for hittet.

Resultaterne af sammenligningen kan sendes direkte tilbage til oprindelsesmedlemsstaten, hvis de tekniske betingelser herfor er opfyldt.

6. Resultatet af sammenligningen kontrolleres omgående i oprindelsesmedlemsstaten. Den endelige identifikation foretages af oprindelsesmedlemsstaten i samarbejde med de berørte medlemsstater i overensstemmelse med Dublin-konventionens artikel 15.

Oplysninger fra den centrale enhed vedrørende oplysninger, der har vist sig at være upålidelige, slettes eller tilintetgøres af oprindelsesmedlemsstaten, så snart det er fastslået, at de er upålidelige.

7. Gennemførelsesbestemmelserne om fastsættelse af de procedurer, der er nødvendige for anvendelsen af stk. 1-6, vedtages efter proceduren i artikel 21, stk. 2.

Artikel 5

Registrering af oplysninger

1. I den centrale database registreres kun følgende oplysninger:
 - a) Oprindelsesmedlemsstat samt sted og dato for indgivelse af asylansøgningen
 - b) fingeraftryksoplysninger
 - c) køn
 - d) det referencenummer, oprindelsesmedlemsstaten bruger
 - e) dato for optagelse af fingeraftrykkene
 - f) dato for videregivelse af oplysningerne til den centrale enhed
 - g) dato for indlæsning af oplysningerne i den centrale database
 - h) nærmere oplysninger om modtageren/modtagerne af de videregivne oplysninger og dato(er) for videregivelse.

2. Når oplysningerne er blevet registreret i den centrale database, tilintetgør den centrale enhed de databærere, der blev anvendt til at videregive oplysningerne, medmindre oprindelsesmedlemsstaten anmoder om at få dem tilbage.

Artikel 6

Lagring af oplysninger

Alle datasæt som omhandlet i artikel 5, stk. 1, lagres i den centrale database i ti år fra den dato, hvor de pågældende fingeraftryk blev optaget.

Efter udløbet af denne periode sletter den centrale enhed automatisk de pågældende oplysninger fra den centrale database.

Artikel 7

Sletning af oplysninger før tiden

Oplysninger om en asylansøger slettes straks fra den centrale database i overensstemmelse med artikel 14, stk. 3, hvis oprindelsesmedlemsstaten inden udløbet af den i artikel 6 nævnte tiårige periode får kendskab til et af følgende forhold:

- a) asylansøgeren har opnået unionsborgerskab
- b) asylansøgeren er blevet anerkendt og har fået indrejsetilladelse som flygtning i en medlemsstat.

Kapitel III - Tredjelandstatsborgere, der pågribes i forbindelse med ulovlig passage af en ydre grænse

Artikel 8

Indsamling og videregivelse af fingeraftryksoplysninger

1. Medlemsstaterne optager i overensstemmelse med de beskyttelsesforanstaltninger, der er fastlagt i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og i De Forenede Nationers konvention om barnets rettigheder omgående fingeraftryk af samtlige fingre af alle tredjelandstatsborgere, der er fyldt 14 år, og som pågribes af de kompetente myndigheder i forbindelse med ulovlig passage af grænsen til den pågældende medlemsstat ad land-, sø- eller luftvejen efter at være kommet fra et tredjeland, og som ikke afvises.
2. Den pågældende medlemsstat videregiver straks til den centrale enhed følgende oplysninger vedrørende de i stk. 1 omhandlede tredjelandstatsborgere:
 - a) Oprindelsesmedlemsstat
 - b) fingeraftryksoplysninger

- c) køn
- d) det referencenummer, oprindelsesmedlemsstaten bruger
- e) dato for optagelse af fingeraftrykkene
- f) dato for videregivelse af oplysningerne til den centrale enhed.

Artikel 9

Registrering af oplysninger

1. De i artikel 8, stk. 2, omhandlede oplysninger registreres i den centrale database sammen med datoen for registrering af oplysningerne.

Med forbehold af artikel 3, stk. 3, registreres oplysninger, der videregives til den centrale enhed i henhold til artikel 8, stk. 2, udelukkende med henblik på sammenligning med oplysninger om asylansøgere, som efterfølgende videregives til den centrale enhed.

Den centrale enhed sammenligner ikke oplysninger, der videregives til den i henhold til artikel 8, stk. 2, med oplysninger, der tidligere er registreret i den centrale database, eller med oplysninger, der efterfølgende videregives til den centrale enhed i henhold til artikel 8, stk. 2.

2. Procedurene i artikel 4, stk. 1, andet afsnit, artikel 4, stk. 2, og artikel 5, stk. 2, samt de bestemmelser, der fastsættes i henhold til artikel 4, stk. 7, finder anvendelse. For så vidt angår sammenligning af de oplysninger om asylansøgere, som efterfølgende videregives til den centrale enhed, med de i stk. 1 omhandlede oplysninger, finder proceduren i artikel 4, stk. 3, 5 og 6, anvendelse.

Artikel 10

Lagring af oplysninger

1. Alle datasæt vedrørende en tredjelandstatsborger som omhandlet i artikel 8, stk. 1, lagres i den centrale database i to år fra den dato, hvor tredjelandstatsborgerens fingeraftryk blev optaget. Efter udløbet af denne periode sletter den centrale enhed automatisk de pågældende oplysninger fra den centrale database.
2. Oplysninger om en tredjelandstatsborger som omhandlet i artikel 8, stk. 1, slettes omgående fra den centrale database, hvis oprindelsesmedlemsstaten inden udløbet af den i artikel 14, stk. 3, nævnte toårige periode får kendskab til et af følgende forhold:
 - a) tredjelandstatsborgeren har fået opholdstilladelse, herunder en opholdstilladelse udstedt som følge af anerkendelse som flygtning eller tildeling af en subsidiær eller komplementær form for beskyttelse
 - b) tredjelandstatsborgeren har forladt medlemsstaternes område

- c) tredjelandstatsborgeren har opnået unionsborgerskab.

Kapitel IV - Tredjelandstatsborgere, der opholder sig ulovligt i en medlemsstat

Artikel 11

Sammenligning af fingeraftryksoplysninger

1. For at kontrollere, om en tredjelandstatsborger, der opholder sig ulovligt på dens område, tidligere har indgivet en asylansøgning i en anden medlemsstat, kan enhver medlemsstat videregive fingeraftryksoplysninger om fingeraftryk, den har optaget af en sådan tredjelandstatsborger, der er fyldt 14 år, til den centrale enhed sammen med det referencenummer, den pågældende medlemsstat bruger.

Generelt er der grund til at kontrollere, om tredjelandstatsborgeren tidligere har indgivet en asylansøgning i en anden medlemsstat, når:

- a) tredjelandstatsborgeren erklærer, at han/hun har indgivet en asylansøgning, men ikke oplyser, i hvilken medlemsstat ansøgningen er indgivet
- b) tredjelandstatsborgeren ikke anmoder om asyl, men nægter at lade sig sende tilbage til sit hjemland med den begrundelse, at det ville bringe ham/hende i fare, eller
- c) tredjelandstatsborgeren på anden måde forsøger at forhindre udsendelse ved at nægte at medvirke til fastlæggelsen af sin identitet, navnlig ved ikke at vise identitetspapirer eller ved at vise falske identitetspapirer.
2. De medlemsstater, der deltager i den i stk. 1 omhandlede procedure, videregiver til den centrale enhed fingeraftryksoplysninger om samtlige fingre eller i det mindste af pegefingeren, og hvis denne mangler, aftryk af samtlige andre fingre, af tredjelandstatsborgere som omhandlet i stk. 1.
3. Fingeraftryksoplysningerne om en tredjelandstatsborger som omhandlet i stk. 1 må udelukkende videregives til den centrale enhed med henblik på sammenligning med fingeraftryksoplysninger om asylansøgere, som er videregivet af andre medlemsstater, og som allerede er registreret i den centrale database.

Fingeraftryksoplysningerne om sådanne tredjelandstatsborgere må ikke registreres i den centrale database og må heller ikke sammenlignes med de oplysninger, der er videregivet til den centrale enhed i henhold til artikel 8, stk. 2.

4. For så vidt angår sammenligningen af fingeraftryksoplysninger, der er videregivet ifølge denne artikel, med fingeraftryksoplysninger om asylansøgere, som er videregivet af andre medlemsstater, og som allerede er

registreret i den centrale enhed, finder procedurerne i artikel 4, stk. 3, 5 og 6, samt de bestemmelser, der fastsættes i henhold til artikel 4, stk. 7, anvendelse.

5. Så snart resultaterne af sammenligningen er videregivet til oprindelsesmedlemsstaten, skal den centrale enhed straks:
 - a) slette alle fingeraftryksoplysninger og andre oplysninger, der er videregivet til den i henhold til stk. 1, og
 - b) tilintetgøre de databærere, oprindelsesmedlemsstaten har anvendt til at videregive oplysningerne til den centrale enhed, medmindre oprindelsesmedlemsstaten har anmodet om at få dem tilbage.

Kapitel V - Anvendelsen af oplysninger, databeskyttelse, sikkerhed og ansvar

Artikel 12

Ansvar i forbindelse med anvendelse af oplysninger

1. Oprindelsesmedlemsstaten er ansvarlig for:
 - a) at optagelsen af fingeraftryk foregår på lovlig vis
 - b) at videregivelsen af fingeraftryksoplysninger og andre oplysninger, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, artikel 8, stk. 2, og artikel 11, stk. 2, til den centrale enhed foregår på lovlig vis
 - c) at oplysningerne er korrekte og ajourførte ved videregivelsen til den centrale enhed
 - d) at registreringen, lagringen, berigtigelsen og sletningen af oplysningerne i den centrale database foregår på lovlig vis, uden at dette i øvrigt berører det ansvar, der påhviler Kommissionen
 - e) at de resultater af sammenligningen af fingeraftryksoplysninger, der er videregivet af den centrale enhed, anvendes på lovlig vis.
2. Oprindelsesmedlemsstaten er ansvarlig for oplysningernes sikkerhed før og under videregivelsen til den centrale enhed samt for sikkerheden af de oplysninger, den modtager fra den centrale enhed, jf. artikel 13.
3. Oprindelsesmedlemsstaten er ansvarlig for den endelige identifikation af oplysningerne, jf. artikel 4, stk. 6.
4. Kommissionen sørger for, at den centrale enhed drives i overensstemmelse med forordningens bestemmelser og gennemførelsesbestemmelserne dertil. Kommissionen skal især:
 - a) træffe foranstaltninger, der sikrer, at personer, som arbejder i den centrale enhed, kun anvender de oplysninger, der er registreret i den centrale

database, i overensstemmelse med formålet med Eurodac, jf. artikel 1, stk. 1

- b) sørge for, at personer, der arbejder i den centrale enhed, imødekommer alle de anmodninger, som medlemsstaterne i overensstemmelse med denne forordning fremsætter vedrørende registrering, sammenligning, berigtigelse og sletning af oplysninger, som de er ansvarlige for
- c) træffe de nødvendige foranstaltninger for at garantere den centrale enheds sikkerhed, jf. artikel 13
- d) sørge for, at kun personer, der er autoriseret til at arbejde i den centrale enhed, har adgang til de oplysninger, der er registreret i den centrale database, uden at dette i øvrigt berører artikel 19 og de beføjelser, der tillægges den uafhængige kontrolinstans, som skal oprettes i henhold til traktatens artikel 286, stk. 2.

Kommissionen underretter Europa-Parlamentet og Rådet om de foranstaltninger, den træffer i henhold til første afsnit.

Artikel 13

Sikkerhed

1. Oprindelsesmedlemsstaten træffer de nødvendige foranstaltninger til at:
 - a) forhindre, at uautoriserede personer får adgang til de nationale anlæg, hvor medlemsstaten udfører operationer i overensstemmelse med Eurodacs formål
 - b) forhindre, at oplysninger og databærere i Eurodac læses, kopieres, ændres eller slettes af uautoriserede personer
 - c) sikre, at det er muligt efterfølgende at efterprøve og fastslå, hvilke oplysninger der er registreret i Eurodac, hvornår og af hvem
 - d) forhindre uautoriseret registrering af oplysninger i Eurodac samt uautoriseret ændring eller sletning af oplysninger, der er registreret i Eurodac
 - e) sørge for, at autoriserede personer kun får adgang til at bruge de oplysninger i Eurodac, der hører under deres kompetenceområde
 - f) sørge for, at det er muligt at efterprøve og fastslå, til hvilke myndigheder de oplysninger, der er registreret i Eurodac, kan videregives via datatransmissionsudstyr
 - g) forhindre uautoriseret læsning, kopiering, ændring eller sletning af oplysninger i forbindelse med såvel direkte videregivelse af oplysninger til og fra den centrale enhed som transport af databærere til og fra den centrale enhed.

2. For så vidt angår driften af den centrale enhed er det Kommissionen, der er ansvarlig for gennemførelsen af de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1.

Artikel 14

Adgang til og berigtigelse eller sletning af de oplysninger, der er registreret i Eurodac

1. Oprindelsesmedlemsstaten skal have adgang til de oplysninger, som den har videregivet, og som er registreret i den centrale database i overensstemmelse med denne forordnings bestemmelser.

Ingen medlemsstat kan søge i oplysninger, der er videregivet af en anden medlemsstat, eller modtage sådanne oplysninger, bortset fra de oplysninger, der er resultatet af den sammenligning, der er omhandlet i artikel 4, stk. 5.

2. Hver medlemsstat udpeger de myndigheder, der i henhold til stk. 1 har adgang til de oplysninger, der er registreret i den centrale database. Hver medlemsstat sender Kommissionen en liste over disse myndigheder.
3. Kun oprindelsesmedlemsstaten har ret til at ændre de oplysninger, som den har videregivet til den centrale enhed, ved at berigtige, supplere eller slette dem, bortset fra sletning i henhold til artikel 6 eller artikel 10, stk. 1.

Hvis oprindelsesmedlemsstaten registrerer oplysninger direkte i den centrale database, kan den ændre eller slette dem direkte.

Hvis oprindelsesmedlemsstaten ikke registrerer oplysningerne direkte i den centrale database, ændrer eller sletter den centrale enhed dem på denne medlemsstats anmodning.

4. Hvis en medlemsstat eller den centrale enhed har grund til at formode, at oplysninger, som er registreret i den centrale database, er ukorrekte, meddeler den hurtigst muligt dette til oprindelsesmedlemsstaten.

Hvis en medlemsstat har grund til at formode, at oplysninger er registreret i den centrale database i strid med denne forordning, meddeler den ligeledes hurtigst muligt dette til oprindelsesmedlemsstaten. Oprindelsesmedlemsstaten kontrollerer de pågældende oplysninger og ændrer eller sletter dem omgående, om nødvendigt.

5. Den centrale enhed må ikke for så vidt angår oplysninger, der er registreret i den centrale database, videregive disse eller stille dem til rådighed for myndigheder i et tredjeland, medmindre den får en særlig tilladelse hertil inden for rammerne af en fællesskabsaftale om kriterier og mekanismer for fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning.

Artikel 15

Den centrale enheds registre

1. Den centrale enhed fører registre over alle behandlinger af oplysninger i den centrale enhed. Disse registre skal vise formålet med adgangen, datoen og tidspunktet, de oplysninger, der er videregivet, de oplysninger, der er anvendt til søgningen, og navnet på både den enhed, der har indlæst eller fremfundet oplysningerne, og de ansvarlige personer.
2. Disse registre må kun bruges til kontrol med lovligheden af behandlingen af oplysningerne i databeskyttelsesøjemed samt til at garantere oplysningernes sikkerhed i overensstemmelse med artikel 13. Registerne skal med de nødvendige foranstaltninger beskyttes mod uautoriseret adgang og skal slettes efter en periode på et år, hvis de ikke er nødvendige for kontrolprocedurer, som allerede er indledt.

Artikel 16

Erstatningsansvar

1. Enhver person eller medlemsstat, der har lidt skade som følge af en ulovlig behandling eller enhver anden handling, der er i strid med bestemmelserne i denne forordning, har ret til erstatning fra den medlemsstat, der er ansvarlig for skaden. Den pågældende medlemsstat fritages helt eller delvis for erstatningsansvar, hvis den kan bevise, at den ikke er skyld i den begivenhed, der medførte skaden.
2. Hvis en medlemsstats manglende overholdelse af sine forpligtelser i henhold til denne forordning volder skade på den centrale database, kendes den pågældende medlemsstat ansvarlig for skaden, medmindre Kommissionen ikke har taget rimelige skridt til at forhindre skaden i at ske eller til at begrænse dens omfang.
3. Skadeserstatningskrav mod en medlemsstat, der fremsættes efter stk. 1 og 2, behandles efter den sagsøgte medlemsstats nationale ret.

Artikel 17

Den registreredes rettigheder

1. En person, der er omfattet af denne forordning, skal af oprindelsesmedlemsstaten orienteres om følgende:
 - a) den registeransvarliges og eventuelt dennes repræsentants identitet
 - b) formålet med at behandle oplysningerne inden for Eurodac
 - c) modtagerne af oplysningerne
 - d) i forbindelse med en person, der er omfattet af artikel 4 eller 8, pligten til at lade sine fingeraftryk optage

- e) retten til at få indsigt i og foretage berigtigelse af de oplysninger, der vedrører den registrerede.

I forbindelse med en person, der er omfattet af artikel 4 eller 8, gives de oplysninger, der er nævnt i første afsnit, når dennes fingeraftryk optages.

I forbindelse med en person, der er omfattet af artikel 11, gives de oplysninger, der er nævnt i første afsnit, senest på det tidspunkt, hvor oplysningerne om denne person videregives til den centrale enhed. Denne pligt gælder ikke, hvis det viser sig umuligt at tilvejebringe oplysningerne, eller det vil indebære en uforholdsmæssigt stor indsats.

2. En registreret kan i alle medlemsstater udøve de rettigheder, der er omhandlet i artikel 12 i direktiv 95/46/EF, i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats love, administrative bestemmelser og procedurer.

Den pågældende har ret til ud over de øvrige oplysninger, vedkommende i henhold til artikel 12, litra a), i direktiv 95/46/EF skal have udleveret, at få meddelelse om, hvilke oplysninger der er registreret i den centrale database om vedkommende selv, og om, hvilken medlemsstat der har videregivet oplysningerne til den centrale enhed. En sådan indsigt i oplysningerne kan kun gives af en medlemsstat.

3. Enhver person kan i alle medlemsstater anmode om, at ukorrekte oplysninger berigtiges, eller at oplysninger, der er registreret ulovligt, slettes. Berigtigelsen og sletningen foretages inden for en rimelig frist af den medlemsstat, der har videregivet oplysningerne, i overensstemmelse med medlemsstatens love, administrative bestemmelser og procedurer.
4. Hvis retten til berigtigelse og sletning udøves i en anden medlemsstat end den eller dem, der har videregivet oplysningerne, kontakter denne medlemsstats myndigheder myndighederne i de(n) pågældende medlemsstat(er), så de kan kontrollere, at oplysningerne er korrekte, samt at videregivelsen og registreringen af dem i den centrale database er lovlig.
5. Hvis det viser sig, at oplysninger, der er registreret i den centrale database, er ukorrekte eller ulovligt registreret, berigtiger eller sletter den medlemsstat, der har videregivet dem, oplysningerne i overensstemmelse med artikel 14, stk. 3. Den pågældende medlemsstat skal inden for en rimelig frist skriftligt bekræfte over for den registrerede, at den har taget skridt til at berigtige eller slette oplysningerne om vedkommende.
6. Hvis den medlemsstat, der har videregivet oplysningerne, ikke anerkender, at oplysninger, der er registreret i den centrale database, er ukorrekte eller ulovligt registreret, skal den skriftligt forklare over for den registrerede, hvorfor den ikke er villig til at berigtige eller slette oplysningerne.

Den pågældende medlemsstat skal også orientere den registrerede om, hvilke skridt han/hun kan tage, hvis han/hun ikke kan acceptere den forklaring, der er givet. Denne orientering skal indeholde oplysninger om, hvordan den registrerede kan anlægge sag ved eller i givet fald indgive klage til den

pågældende medlemsstats kompetente myndigheder eller domstole, og hvilken økonomisk eller anden bistand der kan ydes i henhold til den pågældende medlemsstats love, administrative bestemmelser og procedurer.

7. Anmodninger efter stk. 2 og 3 skal indeholde alle de nødvendige oplysninger til identifikation af den registrerede, herunder fingeraftryk. Oplysningerne anvendes udelukkende, når en registreret gør rettigheder efter stk. 2 og 3 gældende, og tilintetgøres straks derefter.
8. De kompetente myndigheder i medlemsstaterne skal samarbejde aktivt med henblik på straks at imødekomme de i stk. 3, 4 og 5 omhandlede rettigheder.
9. Den nationale tilsynsmyndighed i hver medlemsstat skal i overensstemmelse med artikel 28, stk. 4, i direktiv 95/46/EF bistå den registrerede med at udøve hans/hendes rettigheder.
10. Den nationale tilsynsmyndighed i den medlemsstat, der har videregivet oplysningerne, og den nationale tilsynsmyndighed i den medlemsstat, hvor den pågældende opholder sig, skal bistå og på anmodning rådgive den pågældende, når han/hun gør sin ret til at få berigtiget eller slettet oplysninger gældende. Begge de nationale tilsynsmyndigheder skal samarbejde herom. Anmodninger om bistand kan rettes til den nationale tilsynsmyndighed i bopælsmedlemsstaten, som sender anmodningen videre til myndigheden i den medlemsstat, som har videregivet oplysningerne. Den registrerede kan også anmode den fælles tilsynsmyndighed, der er omhandlet i artikel 19, om bistand og rådgivning.
11. I hver medlemsstat kan enhver i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats love, administrative bestemmelser og procedurer anlægge sag ved eller i givet fald indgive klage til den pågældende medlemsstats kompetente myndigheder eller domstole, hvis vedkommende nægtes den ret til indsigt, der er omhandlet i stk. 2.
12. Enhver kan i overensstemmelse med de love, administrative bestemmelser og procedurer, der gælder i den medlemsstat, der har videregivet oplysningerne, anlægge sag ved eller i givet fald indgive klage til den pågældende medlemsstats kompetente myndigheder eller domstole vedrørende de oplysninger om vedkommende, der er registreret i den centrale database, med henblik på at udøve sine rettigheder i henhold til stk. 3. De nationale tilsynsmyndigheders pligt til at bistå og på anmodning rådgive den registrerede i overensstemmelse med stk. 10 gælder under hele denne proces.

Artikel 18

Den nationale tilsynsmyndighed

1. Hver medlemsstat drager omsorg for, at den eller de nationale tilsynsmyndigheder, der udpeges i henhold til artikel 28, stk. 1, i direktiv 95/46/EF, i fuld uafhængighed og i overensstemmelse med det pågældende medlemsstats nationale ret overvåger, at den pågældende medlemsstats behandling af personoplysninger i overensstemmelse med

bestemmelserne i denne forordning, herunder videregivelsen af oplysningerne til den centrale enhed, foregår på lovlig vis.

2. Hver medlemsstat sørger for, at den nationale tilsynsmyndighed har adgang til rådgivning fra personer med tilstrækkeligt kendskab til fingeraftryksoplysninger.

Artikel 19

Den fælles tilsynsmyndighed

1. Der oprettes en uafhængig fælles tilsynsmyndighed bestående af højst to repræsentanter fra tilsynsmyndighederne i hver medlemsstat. Hver delegation har én stemme.
2. Den fælles tilsynsmyndighed har til opgave at overvåge den centrale enheds virksomhed for at sikre, at de registreredes rettigheder ikke krænkes ved behandling eller brug af oplysninger, som den centrale enhed er i besiddelse af. Den overvåger endvidere, om den centrale enheds videregivelse af personoplysninger til medlemsstaterne er lovlig.
3. Den fælles tilsynsmyndighed skal endvidere undersøge gennemførelsesproblemer i forbindelse med driften af Eurodac, behandle problemer, der måtte opstå i forbindelse med de nationale tilsynsmyndigheders kontrol, samt udarbejde anbefalinger med henblik på fælles løsninger på de foreliggende problemer.
4. Den fælles tilsynsmyndighed bistår under udførelsen af sine pligter om nødvendigt aktivt af de nationale tilsynsmyndigheder.
5. Den fælles tilsynsmyndighed skal have adgang til rådgivning fra personer med tilstrækkeligt kendskab til fingeraftryksoplysninger.
6. Kommissionen bistår den fælles tilsynsmyndighed med udførelsen af dens opgaver. Den skal navnlig give den fælles tilsynsmyndighed alle de oplysninger, den anmoder om, og til enhver tid give den adgang til alle dokumenter og sagsakter samt adgang til de oplysninger, der opbevares i systemet, og give den adgang til alle sine lokaler.
7. Den fælles tilsynsmyndighed fastsætter sin forretningsorden med enstemmighed. Den bistås af et sekretariat, hvis opgaver fastsættes i forretningsordenen.
8. Den fælles tilsynsmyndigheds rapporter offentliggøres og tilsendes de myndigheder, som de nationale tilsynsmyndigheder aflægger rapport til, og tilsendes Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen til orientering. Endvidere kan den fælles tilsynsmyndighed når som helst forelægge Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen bemærkninger eller forslag til forbedringer vedrørende sin virksomhed.
9. Medlemmerne af den fælles tilsynsmyndighed må ved udførelsen af deres pligter ikke modtage instruktioner fra nogen regering eller noget organ.

10. Den fælles tilsynsmyndighed høres om den del af budgetforslaget for driftsudgifterne for Eurodacs centrale enhed, der vedrører den. Dens udtalelse vedlægges det pågældende budgetforslag.
11. Den fælles tilsynsmyndighed nedlægges ved oprettelsen af den uafhængige kontrolinstans, der er omhandlet i traktatens artikel 286, stk. 2. Den uafhængige kontrolinstans afløser den fælles tilsynsmyndighed og udøver alle de beføjelser, som tillægges den ved den retsakt, hvorved denne instans oprettes.

Kapitel VI - Afsluttende bestemmelser

Artikel 20

Udgifter

1. Udgifterne i forbindelse med oprettelse og drift af den centrale enhed afholdes over EF-budgettet.
2. Udgifterne til de nationale enheder og udgifterne til deres tilslutning til den centrale database afholdes af hver medlemsstat.
3. Udgifterne til videregivelse af oplysninger fra oprindelsesmedlemsstaten og til videregivelse af resultaterne af sammenligningen til samme stat afholdes af den pågældende medlemsstat.

Artikel 21

Udvalg

1. Kommissionen bistås af et udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.
2. Når der henvises til dette stykke, finder forskriftsproceduren i artikel 5 i afgørelse 1999/468/EF anvendelse i overensstemmelse med artikel 7, stk. 3, i nævnte afgørelse.
3. Den frist, der er omhandlet i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, er på tre måneder.
4. Når der henvises til dette stykke, finder rådgivningsproceduren i artikel 3 i afgørelse 1999/468/EF anvendelse i overensstemmelse med artikel 7, stk. 3, i nævnte afgørelse.

Artikel 22

Årsrapport: kontrol og evaluering

1. Kommissionen forelægger en gang om året Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om den centrale enheds virksomhed. Årsrapporten skal omfatte oplysninger om forvaltningen af systemet og dets resultater sammenholdt med

på forhånd fastlagte kvantitative indikatorer for hvert af de i stk. 2 omhandlede mål.

2. Kommissionen sørger for, at der oprettes systemer til overvågning af, hvorledes den centrale enhed fungerer set i forhold til de mål, der er fastlagt for resultater, omkostningseffektivitet og tjenesternes kvalitet.
3. Kommissionen evaluerer regelmæssigt den centrale enheds virksomhed for at fastslå, om dens mål er nået på en omkostningseffektiv måde, og for at tilvejebringe retningslinjer for effektivisering af den fremtidige virksomhed.
4. Et år efter, at Eurodac har indledt sit virke, forelægger Kommissionen en evalueringsrapport om den centrale enhed med særlig vægt på omfanget af den faktiske efterspørgsel sammenlignet med den forventede efterspørgsel og på drifts- og forvaltningsmæssige spørgsmål på baggrund af erfaringerne med henblik på at finde frem til mulige forbedringer af virksomheden på kort sigt.
5. Tre år efter, at Eurodac har indledt sit virke, og hvert sjette år derefter forelægger Kommissionen en samlet evaluering af Eurodac, hvori den gennemgår de opnåede resultater set i forhold til målene, vurderer, om de grundlæggende principper fortsat skal anvendes, og tager stilling til eventuelle konsekvenser for den fremtidige virksomhed.

Artikel 23

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter de regler om sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af anvendelse af oplysninger, der er registreret i den centrale database, i strid med formålet med Eurodac, jf. artikel 1, og træffer enhver fornøden foranstaltning til at sikre deres iværksættelse. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelserne og have en afskrækkende virkning. Medlemsstaterne giver senest den [...] Kommissionen meddelelse om disse bestemmelser, og enhver senere ændring meddeles omgående.

Artikel 24

Geografisk anvendelsesområde

Denne forordning finder ikke anvendelse på de områder, hvor Dublin-konventionen ikke anvendes.

Artikel 25

Ikrafttræden og anvendelse

1. Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.
2. Denne forordning finder anvendelse, og Eurodac indleder sit virke, fra den dag, der er anført i en meddelelse, som Kommissionen offentliggør i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, når følgende betingelser er opfyldt:

- a) hver medlemsstat har meddelt Kommissionen, at den har truffet de nødvendige tekniske foranstaltninger til videregivelse af oplysninger til den centrale enhed i overensstemmelse med de gennemførelsesbestemmelser, der er vedtaget i henhold til artikel 4, stk. 7, og
- b) Kommissionen har truffet de nødvendige tekniske foranstaltninger for, at den centrale enhed kan indlede sit virke i overensstemmelse med de gennemførelsesbestemmelser, der er vedtaget i henhold til artikel 4, stk. 7.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne
Formand

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORANSTALTNINGENS BETEGNELSE

Rådets forordning (EF) Nr. [/] af [] om oprettelse af "Eurodac" til sammenligning af asylansøgere og visse andre udlændinges fingeraftryk.

2. BUDGETPOST

B5-801: Eurodac.

3. RETSGRUNDLAG

EF-traktatens artikel 63, nr. 1, litra a).

4. BESKRIVELSE AF FORANSTALTNINGEN

4.1. Foranstaltningens generelle formål

Formålet med Eurodac er at lette fastsættelsen af, hvilken stat der i henhold til Dublin-konventionen af 15. juni 1990 er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der indgives i en medlemsstat, og på anden måde lette anvendelsen af Dublin-konventionen på de betingelser, der er fastsat i forslaget.

Foranstaltningerne sigter mod at undgå, at der opstår situationer, hvor en asylansøger i for lang tid lever i uvished om, hvilket udfald behandlingen af hans asylansøgning vil få, at give alle asylansøgere sikkerhed for, at deres ansøgning vil blive behandlet af en af medlemsstaterne, og at undgå, at asylansøgere sendes fra den ene medlemsstat til den anden, uden at nogen af disse stater erklærer sig kompetent til at behandle asylansøgningen.

Desuden skal forordningen yderligere lette anvendelsen af Dublin-konventionen ved at fastsætte bestemmelser om indsamling af oplysninger om personer, der pågribes i forbindelse med ulovlig overskridelse af en ydre grænse. Derudover gives der mulighed for under visse omstændigheder at foretage en kontrol for at afgøre, om en person, der opholder sig ulovligt i en medlemsstat, tidligere har søgt asyl i en anden medlemsstat.

Forordningen indeholder derfor bestemmelser om, at fingeraftryk af tre forskellige kategorier af personer skal fremsendes til eller meddeles den centrale enhed og behandles i den centrale database, nemlig asylansøgere, personer, der pågribes i forbindelse med ulovlig overskridelse af en ydre grænse, og personer, der opholder sig ulovligt på en medlemsstats område. Der er fastsat forskellige bestemmelser for behandlingen af oplysningerne om hver af de tre kategorier.

4.2. Varighed

Ubegrænset.

5. KLASSIFIKATION AF UDGIFTERNE

5.1. OBLIGATORISKE/IKKE-OBLIGATORISKE UDGIFTER

Ikke-obligatoriske.

5.2. OPDELTE/IKKE-OPDELTE BEVILLINGER

Opdelte.

5.3. INDTÆGTERNES ART

Finder ikke anvendelse.

6. UDGIFTERNES ART

100%.

7. FINANSIELLE VIRKNINGER

7.1. Beregningsmetode for de samlede omkostninger ved foranstaltningen

Kapitalinvesteringer i det centrale system (2000) : 8,5 mio. €

Det er yderst vanskeligt at foretage en præcis beregning af enhedsomkostningerne for hver aktivitet eller investeringspost på grund af initiativets innovative karakter og den konstante teknologiske og kommercielle udvikling på området.

Der foreligger dog forskellige muligheder. De er baseret på en undersøgelse, der blev foretaget i 1997/98 af Bossard Consultants, fordi hverken Kommissionen eller medlemsstaterne kunne levere alle de nødvendige tekniske skøn og udgiftsoverslag. Undersøgelsen blev drøftet med de nationale AFIS-eksperter (automated finger print recognition system) og blev godkendt af medlemsstaterne gennem Rådet.

Fremgangsmåden i Bossard-undersøgelsen er at opstille en række tekniske muligheder, som varierer, alt efter hvilke drifts- og søgekriterier systemet vil blive pålagt, dets størrelse, de anvendte teknikker mv.

De tre vigtigste muligheder adskiller sig fra hinanden med hensyn til teknikken for fremsendelse af oplysninger mellem den centrale enhed og medlemsstaterne.

Der er tale om følgende muligheder:

- Mulighed 1: 100% af fingeraftrykkene fremsendes elektronisk; fire arbejdsstationer, otte medarbejdere
- Mulighed 2: 75% af fingeraftrykkene fremsendes elektronisk, mens de resterende 25% sendes pr. post; 7 arbejdsstationer, ti medarbejdere
- Mulighed 3: 25% af fingeraftrykkene fremsendes elektronisk, mens de resterende 75% sendes pr. post; 11 arbejdsstationer, 17 medarbejdere.

De kriterier, der er anvendt i dette skøn

- Hvad angår hardware og kommunikationsmetoder går Kommissionen ind for det system, hvor alle fingeraftrykkene fremsendes elektronisk mellem arbejdsstationer, hvilket betyder, at oplysningerne kun sendes pr. post som en sikkerhedsforanstaltning ("mulighed 1"). Kommissionens nuværende omkostningsberegning omfatter ikke anvendelse af papirblanketter i nødstilfælde. Dette må tages op med medlemsstaterne på et senere tidspunkt. De andre muligheder vil kræve mere personale og vil betyde, at der i varierende omfang skal sendes oplysninger pr. fax eller post. Dette er hverken acceptabelt af effektivitets- eller sikkerhedshensyn. Den valgte mulighed betyder også, at der skal bruges et mere begrænset antal arbejdsstationer (fem sammenlignet med henholdsvis seks og ti for de andre muligheder). Mulighed 1 er med andre ord den mest omkostningseffektive.
- Målgruppen er ansat til 900 000 personer, hvilket omfatter både asylansøgere og personer, der pågribes i forbindelse med ulovlig overskridelse af en ydre grænse, samt personer, der ulovligt opholder sig på en medlemsstats område. Det anslås, at de to sidstnævnte kategorier omfatter 500 000 personer, men de foreliggende tal er upålidelige og skal tages med et gran salt, så længe der ikke er foretaget yderligere undersøgelser af dette spørgsmål. De vil kun være omfattet af systemet, i det omfang de skal sammenholdes med asylansøgere.
- Udgifterne til de indledende kapitalinvesteringer varierer ud fra andre kriterier, f.eks. hvorvidt man anvender klassificering. Dette er en teknisk procedure, som muligvis er for kompliceret for den første generation af Eurodac-systemet og derfor ikke er medtaget i Kommissionens skøn.
- Anvendelsen af køn som et søgekriterium er medtaget (se artikel 5).
- Alle skønnene er baseret på, at søgningerne og sammenligningerne foregår på grundlag af to fingeraftryk. Dette nedbringer sammenligningsomkostningerne, selv om et større antal fingre nok ville give mere nøjagtige resultater.

Det oprindelige skøn over kapitalinvesteringerne med hensyn til mulighed 1 fra den konsulent, som medlemsstaterne havde valgt, var

på 5,2 mio. € for et system, som bruger køn som et søgekriterium, og som er baseret på tofinger-søgninger og ikke bruger klassificering. Undersøgelsen giver ikke præcise tal for de to andre muligheder. Det angives dog på grundlag af priserne i producenternes tilbud, at der vil være tale om udgifter på mellem 5,4 mio. € og 9,1 mio. €.

Det skal bemærkes, at de skøn, der angives i undersøgelsen, vedrører et system, der er beregnet til at udføre en mere begrænset opgave end de formål, som senere er blevet fastsat.

De udgifter, som følger af, at systemet nu skal omfatte en større målgruppe på grund af, at det er blevet udvidet til også at omfatte visse kategorier af udlændinge, er ikke medregnet. Denne forøgelse af målgruppen har en direkte indvirkning på antallet af elektronisk lagrede fingeraftryk og fingeraftrykskort, der skal opbevares, således at tallet forhøjes fra 1,6 mio. til 2,6 mio. i de første to år. Det vil ikke kun kræve større opbevaringskapacitet, men vil også påvirke den kapacitet, systemet skal have på alle andre områder, og dermed også udgifterne.

Desuden skal der tages højde for problemer med den tekniske kompatibilitet mellem de nationale systemer, som må forventes at opstå. Spørgsmålet er under behandling, men det vil ikke være muligt at sætte præcise tal på udgifterne, før en uafhængig konsulent i 1999 har udarbejdet de tekniske specifikationer (efter en udbudsprocedure).

7.2. Omkostningernes fordeling på foranstaltningens elementer

Kommissionens skøn er baseret på rapporten fra en konsulent, som var valgt af medlemsstaterne. Det er klart, at denne rapport må ajourføres og gøres mere præcis ved hjælp af en yderligere undersøgelse af samme art, der skal afsluttes i 1999. Resultaterne af denne undersøgelse forventes at give Kommissionen præcise tekniske specifikationer og omkostningsspecifikationer.

Det er også klart, at gennemførelsen af den foreslåede Rådsforordning i sig selv vil være en proces, som vil skabe større klarhed med hensyn til omkostningerne og optimale eller realistiske tekniske løsninger.

De yderligere omkostningsfaktorer, der er beskrevet ovenfor, indgik ikke i den oprindelige undersøgelse, og der var derfor ikke taget hensyn til dem i Bossards skøn på 5,2 mio. €, der var anført som en minimumsløsning. Indtil resultaterne af den nye undersøgelse foreligger, kan der ikke sættes præcise tal på disse yderligere omkostningsfaktorer. Det er dog klart, at der er behov for yderligere midler til opbygningen af den centrale enhed.

Kommissionens nuværende forslag på 8,5 mio. € er derfor en anslået projektion, som er baseret på:

- en væsentlig forøgelse af målgruppen og den øgede kapacitet, det kræver
- omkostningerne ved at gøre det centrale system kompatibelt med alle de nationale systemer (integrationsomkostninger)
- større vægt på uddannelse af medarbejderne, så de kan løse de særlige problemer, som arbejdet i et multinationalt og politisk følsomt miljø medfører
- en sammenligning med anskaffelsesprisen på 2 mio. € for et eksisterende nationalt AFIS-system med en kapacitet på under 25% af det, der kræves af Eurodac, og uden de integrations- og sikkerhedselementer, som kræves for Eurodac.

Kommissionens skøn fordeler sig som følger:

Fordeling	mio. €
	2000
Opbygning af den centrale enhed	7,250
Sikkerhedsinstallationer (5% af anskaffelsesprisen)	0,350
Systemvedligeholdelse (5% af anskaffelsesprisen)	0,350
Andre generalomkostninger (7% af anskaffelsesprisen)	0,500
Efter- og videreuddannelse	0,050
Uforudsete udgifter (7% af driftsudgifterne)	-
I ALT	8,500

Udgifter til drift af det centrale system (fra 2001): 0,800 mio. €/år

Kommissionen forventer, at systemet kan tages i brug i 2001. De anslåede kapitalomkostninger vil derfor i deres helhed blive opført på budgettet for år 2000. Når systemet er taget i brug, vil administrationsudgifterne udgøre en stor del af udgifterne (se punkt 10), da alle medarbejderne på grund af arbejdets følsomme art skal være tjenestemænd ved Kommissionen. Eurodac-systemet skal drives inden for Kommissionen og under Kommissionens direkte myndighed, og det skal placeres i Kommissionens lokaler. Systemet vil komme til at fungere døgnet rundt 365 dage om året. Antallet af faste stillinger, som specifikt (og udelukkende) skal bruges til Eurodac, afspejler dette, idet der skal bruges 8 personer til kontinuerligt at bemane 5 arbejdsstationer.

De årlige driftsudgifter fra 2001 anslås til 0,800 mio. €/år.
mio. €

Årlige driftsudgifter	2001
Systemvedligeholdelse (10% af anskaffelsesprisen)	0,710
Efter- og videreuddannelse	0,040
Uforudsete udgifter (7% af driftsudgifterne)	0,050
I ALT	0,800

8. FORHOLDSREGLER MOD BEDRAGERI

Kommissionens interne udbudsprocedurer, som sikrer, at fællesskabslovgivningen om udbud overholdes, vil blive fulgt nøje. Medlemsstaterne vil blive holdt fuldt ud orienteret om udbudsproceduren og vil kunne fremsætte bemærkninger til det endelige udkast.

9. OPLYSNINGER OM COST/EFFECTIVENESS

9.1. Målgruppe

Foranstaltningens målgruppe er asylansøgere (som der anslås at være 350 000 – 400 000 af om året i EU), personer, der pågribes i forbindelse med ulovlig overskridelse af de ydre grænser, og personer, der opholder sig ulovligt på en medlemsstats område. Det anslås, at der er op til 500 000 personer i de sidste to kategorier pr. år i EU.

9.2. Begrundelse for foranstaltningen

Formålet med foranstaltningen er at lette fastsættelsen af, hvilken medlemsstat der i henhold til Dublin-konventionen er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der indgives i en medlemsstat, og på anden måde lette anvendelsen af Dublin-konventionen på de betingelser, der er fastsat i forslaget. Disse formål er i overensstemmelse med målsætningen i afsnit IV i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab om at oprette et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Med henblik på at indføre et sådant område skal Fællesskabet vedtage foranstaltninger, der skal sikre fri bevægelighed for personer og i forbindelse hermed direkte tilknyttede ledsageforanstaltninger vedrørende bl.a. asyl i henhold til traktatens artikel 63, nr. 1, litra a). Ifølge traktatens artikel 63, nr. 1, litra a), skal Fællesskabet vedtage foranstaltninger vedrørende kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet af en tredjelandstatsborger i en af medlemsstaterne.

9.3. Overvågning og evaluering af foranstaltningen

Forordningen indeholder detaljerede bestemmelser om anvendelsen af oplysninger, databeskyttelse, ansvar og sikkerhed for at sikre, at der anvendes strenge beskyttelsesnormer i overensstemmelse med bl.a. direktiv 95/46/EF og traktatens artikel 286. Disse bestemmelser omfatter specielt ansvaret for anvendelsen af oplysningerne, sikkerhedsforanstaltninger og ansvaret for skade i forbindelse med Eurodac.

De foranstaltninger, der gennemføres på grundlag af forordningen, og som vedrører den centrale enhed, vil blive gennemført under direkte kontrol af Kommissionens vedtægtsomfattede ansatte. Overholdelsen af databeskyttelseskravene vil blive overvåget af et uafhængigt tilsynsorgan.

Kommissionen vil foretage regelmæssige evalueringer af og kontrol med den centrale enheds virksomhed og resultater for at sikre sig, at de svarer til de mål og krav, der er fastsat i forordningen, og til specifikationerne i artikel 3, stk. 3, og artikel 4, stk. 7, i gennemførelsesbestemmelserne.

Denne evaluering skal give kvantitative og kvalitative oplysninger, som kan danne grundlag for en eventuel videreudvikling. Ved udgangen af hvert regnskabsår vil Kommissionen aflægge rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om resultaterne af denne evaluering og om nødvendigt foreslå ændringer eller tilpasninger i den måde, systemet fungerer på.

10. UDGIFTER TIL ADMINISTRATION (AFSNIT III I DET ALMINDELIGE BUDGET)

Den konkrete mobilisering af det nødvendige personale vil ske på grundlag af Kommissionens årlige beslutning om fordeling af ressourcerne, bl.a. under hensyn til de yderligere stillinger og beløb, som tildeles af budgetmyndigheden.

10.1. Indvirkning på antallet af stillinger

Stillingstype	Medarbejdere, der skal forvalte foranstaltningen	Hvoraf	Varighed
	Faste stillinger Midlertidige stillinger	Ved anvendelse af det eksisterende personale i pågældende GD eller tjeneste	Ved anvendelse af yderligere personale
Tjenestemænd A	1		1 Årlig udgift

	B	3		3	
	C	2		2	
Andet personale		2		2	
I ALT		6	2	8	

10.2. Samlet finansiel virkning af det yderligere personale

	Beløb	Beregningsmetode
Tjenestemænd	648 000 €	108 000 €/tjenestemand eller midlertidigt ansat (afsnit A-1, A-2, A-4, A-5)
Udstationerede nationale embedsmænd (END)	81 400 €	40 700 €/END (A-7003)
I alt	729 400 €	

10.3. Stigning i andre driftsudgifter som følge af foranstaltningen

(mio. €)

Budgetpost (nummer og tekst)	Beløb		Beregningsmetode
	2000	2001	
A-7031 (forskriftsudvalg)	29,27	48,75	5 x 15 eksperter/år x 9,75 mio. € = 48,75 mio. €
A-7010 (Tjenesterejser)	10,00	25,00	
I alt	39,27	73,75	